

DIUMENGE DE RAMS

Catedral de Vic // 29 de març del 2015

Un any més, heu vingut a la plaça de la catedral amb palmes i rams a les mans. I ho feu per seguir una tradició ben cristiana. Avui és diumenge de Rams i per tot el món nens i nenes, joves i grans també fan el mateix que nosaltres: anar a les places i les esglésies per recordar l'entrada de Jesús a Jerusalem, la seva ciutat.

Hem escoltat com va entrar Jesús a Jerusalem. Ho va fer muntat en un cavall com un guerrer? Ho va fer muntat en un camell com un comerciant? No, Jesús va entrar humilment, muntat en un pollí d'ase. I és que Jesús no és un rei per a posar impostos ni per a tenir exèrcits armats i fer guerres contra els seus enemics. Ell, però, sí que és el Rei que vol regnar en els cors de tots els homes. Perquè sap que solament si ell regna en el cor dels homes, aquests tenen l'autèntica llibertat, l'autèntica vida. Si Jesús no és present en el centre del cor d'una persona, la buidor, la tristesa, l'aïllament se n'apoderen. Qui es troba amb Jesús, qui es deixa trobar per ell experimenta com l'alegria de l'evangeli es fa present en el seu cor. Una alegria que ningú no ens podrà prendre mai.

Però no tinguis por. Jesús, tot i ser el Rei dels nostres cors, no s'imposa ni amb la força d'un guerrer ni amb l'astúcia del qui vol vendre. Ell continua essent el qui entra a Jerusalem muntat en un pollí d'ase i el qui mor en la creu. L'únic que Jesús ens ofereix és el seu amor misericordiós a mans plenes. Sí, ell, una vegada més, aquesta Setmana Santa ens tornar a dir ben suament, amb aquella veu que no s'imposa però que arribar al més pregon del nostre cor: Jo t'estimo. He donat la meva vida per salvar-te. I ara sóc a la porta del teu cor, viu i ressuscitat, per tal que em deixis entrar. Si m'obres, el meu amor misericordiós omplirà el teu cor de l'alegria que mai no s'acaba.

Fem avui nosaltres com els qui van protagonitzar el primer Diumenge de Rams. Uns van guarnir el pollí d'ase amb els seus mantells. Així com també d'altres amb els seus mantells guarniren el camí per on passava Jesús. Nosaltres posem els nostres cors, ben oberts, per on passa Jesús. Altres tallaven ramatge que colliren dels camps per ornar el camí de Jesús. Nosaltres volem que del nostre cor en aquests dies sants siguin arrencades totes aquelles coses que ens fan indiferents a Déu i als altres. Un cor obert a Jesús és un cor ben obert als nostres germans. Que no ens venci mai la indiferència! Que tinguem un cor ben obert a tots, especialment als petits i als malalts, als qui estan sols.

Tots, però, van tributar a Jesús el seu reconeixement amb la boca, amb la veu. I no ho feren d'amagatotis i de pressa, sinó amb un clam immens, perquè ressonés per tota la ciutat de Jerusalem. Ells cridaven ben fort: «Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna a dalt del cel!» També nosaltres amb la nostra presència, amb els rams i les palmes a les mans, fem avui expressió que Jesús és el nostre Rei, el qui ve a salvar-nos. Ell entra a Jerusalem a morir per nosaltres i per tots els homes. Per això també l'aclamem...

Acompanyem Jesús amb els nostres rams i les nostres palmes i fem la processó, tot entrant a la catedral, on celebrarem la missa. La passió del Senyor serà el relat que escoltarem. Un relat sempre colpidor i esperançador. Crist s'ofereix una vegada més per nosaltres i ens dona el seu amor misericordiós en cada celebració de la missa.